

Būkime laiminga tauta!

„Prieš daugel metų pasaulyje gyvavo nelaiminga šalis. Istorinės aplinkybės taip susiklostė, kad šalį valdė tas, kas norėjo, tiksliau, kas turėjo daugiau turtų. Stori dėdės pykosi, riejos tarpusavyje dėl valdžios, dėl pinigų, aukso. Vargšų paprastų žmonių likimai priklausė nuo turtingųjų užgaidų. Turtingieji juos valdė, o turtinguosius valdė pinigai. Už pinigus jie galėjo parduoti bet ką. Ilgainiui jie pardavė viską: tautybę, kalbą, tikėjimą, dvasią. Išnyko ir toji nelaimingoji tauta“, – skaitau Vydūno draugijos išleistame jaunų žmonių kūrybos almanache „Į skaidrią būti Vydūno keliu“.

Skaitau ir galvoju: kokia gili mintis slypi šiame paprastame jaunuolio sukurtame pasakojime. Kokia gili išvalga.

Neatiduok savo likimo į kito rankas.

Būk pilietis.

Neleisk, kad Tavo šalį kurtų kitas.

Savo valdžią išsirink pats.

Būk savimi. Ir nesvarbu, kas Tu ir koks Tu. Jeigu esi garbaus amžiaus – pasitikėk manimi, jeigu Tu dar jaunas – palaikyk mane, pritark man.

Todėl prašau – spalio 12 dieną ateik į rinkimus. Atiduodamas balsą už mane – balsuok už savo įsitikinimus, savo protą, savo dorą. Lietuvos ateitį kurkime kartu ir būkime laiminga tauta!

Pagarbiai
Jūsų Justina VITKAUSKAITĖ,
koalicijos „Darbo partija + jaunimas“, sąrašo **Nr. 10**, kandidatė į Seimą
Dainų vienmandatėje rinkimų apygardoje

Politinė reklama, užs. 08-54, apmokėta iš J. Vitkauskaitės specialiosios rinkimų sąskaitos.

Kodėl iššvaistytas laivynas duoda pelną užsieniečiams?

Lietuva – jūrinė valstybė, bet tik viena Darbo partija savo programose kalba apie jūrų pramonę ir infrastruktūrą. Darbo partija žino, kad ši šaka gali gerokai padidinti bendrąjį vidaus produktą, jeigu valstybė tinkamai ją palaikys.

Šiandien Klaipėdoje yra tik viena žinomesnė lietuviška laivyno įmonė, kuriai rūpi jūrų verslas. Džiaugiuosi.

Skaudu prisiminti, kaip buvo draskomas Lietuvos prekybinis laivynas, nepamiršau ir argumento dėl pardavimo danams – kad lietuviai nesugebės šio verslo plėtoti. Vadovaujantis šitokiu požiūriu ir buvo sunaikintas žvejybos laivynas, parduoti prekybos laivai.

Gal kai kas ir pamiršo jūrininkų bei jų žmonių piketus prie žvejybos uosto vartų. Aš nepamiršau. Ir nepamirštu aukšto intelekto kapitonų, šturmanų akių. Akių žmonių, kuriuos privertė stovėti sendaikčių turguje ir verstis vargana prekyba arba už vergišką atlygį tarnauti užsienio laivuose.

Bičiuliai vokiečiai pasakojo, kad jie per dvejus metus nusipirko 10 laivų. Jie – ne milijardieriai, o paprasti, eiliniai verslininkai. O kiek laivų įsigyta Lietuvoje? Galima suskaičiuoti, kiek jų parduota. Šiandien Lietuvos laivynas tik mažėja: 20 laivų užregistruota, 11 – išregistruota. Kaip skiriasi valstybių požiūris į verslą ir į paramą verslininkui!

Kodėl valstybė neremia perspektyvių verslo šakų? Kodėl manoma, kad ir jūrų verslas, ir runkelių ar kiaulių auginimas neperspektyvu? Kodėl šie verslai naudingi tik užsieniečiams?

Lietuva – jūrinė valstybė, bet tik neseniai Juodkrantėje duris atvėrė kadetų mokykla. O atidaryti buvo ruošiamasi ilgai ir sunkiai. Tačiau ar šiaandien daug berniukų apie ją žino? Ar gražiai vadinamose švietimo ir ugdymo programose įrašytos jūrinio ugdymo pamokos? Ar Klaipėdos mokyklose jaučiama jūrinio ugdymo dvasia?

Aldona PETRAUSKIENĖ,
koalicijos „Darbo partija + jaunimas“, sąrašo **Nr. 10**,
kandidatė į Lietuvos Respublikos Seimą, Klaipėdos Pajūrio rinkimų apygarda

Politinė reklama, užs. 08-55, apmokėta iš A. Petrauskienės specialiosios rinkimų sąskaitos.